

ප්‍රථම මුදණය: ශ්‍රී ලංකා වර්ෂ ක්‍රි.ව. 2012 ඔක්තෝමැබර 15

මේධා

දික්වැල්ලේ මේධාලංකාර ගුණානුස්මරණ ගාස්ත්‍රිය සංග්‍රහය

සංස්කරක : හතරබාගේ සුගතවංශ හිමි

ISBN-978-955-4615-00-7

පරිගණක වර්ණ යෝජනය : ඉඩාන් සුරංග කුරේ

පිටකවරය : හතරබාගේ සුගතවංශ හිමි

ප්‍රකාශනය : සුබේධාරාම පුරාණ මහා විහාරය
දෙශීවල

මුදණය : ක්‍රිස් අන්ඩ් ඩේව් ප්‍රින්ටින් අන්ඩ් පැකේෂීන්
නො. 47/28 බොරුපාන මාවත,
රත්මලාන

මූල්‍යමය දායකත්වය : නිමල් ඩයස් ජයසිංහ

කරගම්පිටිය විහාර විතු.

මහාවාරය උදා හෙට්ටිගේ

මෙම ස්ථානයේ එතිහාසිකත්වය සහ ගේෂීත හොඳික උරුමය අනුව පැහැදිලිවම මහනුවර යුගය ඉක්මවා යන බව පෙනේ. එමනිසා ස්ථානීය වැදගත්කම අතිමහත්ය. මේ අතරින් මා වඩාත් අවධානය යොමු කරනුයේ මෙහි ඇති විතු වෙතටයි. මෙවා ඉතා ඉක්මනින් විනාශ වෙමින් පවතී. එහෙයින් මෙහි ඇති විශේෂත්වය සටහන් කරනු වස් මෙම ලිපිය ලිවීමට අදහස් කළේමි. “සුබෝධාරාමය” යන ස්ථානීය නාමයට වඩා මා ඇලුම් කරන්නේ “කරගම්පිටිය” යන නාමයට බැවින් “කරගම්පිටිය විහාර විතු” ලෙස මෙම ලිපිය මාතෘකා කොට දැක්වීමට මා අදහස් කරන ලදී.

කරගම්පිටිය රජමහා විහාරය ලෙස කා අතරත් ප්‍රසිද්ධ දෙහිවල නගරාසන්නව පිහිටි මෙම විහාරය “සුබෝධාරාමය” නමින් හඳුන්වනු ලබයි. කොළඹ - ගාල්ල ප්‍රධාන මාර්ගයේ දෙහිවල මංසන්ධියට ඉතාම ආසන්නව පිහිටිය ද මෙහි ඇති එතිහාසික වැදගත්කම අතිශය විශාල වන්නේ එහි ඇති පුරාවිද්‍යාත්මක හා එතිහාසික වටිනාකම තිසාමය. මෙය ඉතා සුන්දර ලෙස පිහිටි පොලොවෙන් මදක් ඉහළට වන්නට ස්ථානගත වී ඇති අතර ගොඩනැගිලි සහ ස්ථානීයව දක්නට ලැබෙන සියලු ඉදිකිරීම වල ද සුවිශේෂත්වය කියා නිම කළ තොහැකිය. ඒ එකකට එකක් විශේෂ වන ආකාරයට නිරමාණය වී ඇති හෙයිනි. විහාරගෙය, ධර්ම ගාලාව, ආචාර ගොඩනැගිලි, ඇති හෙයිනි. විහාරගෙය, ධර්ම ගාලාව, ආචාර ගොඩනැගිලි, සන්ස්ක්‍රිතගෙය ආදි සියල්ලෙහිම ඇත්තේ ඉතා සින් ගන්නාසුළු සවහාවයකි. සිතුවම අතින් ද දක්නට ලැබෙන්නේ කැපී පෙනෙන විශේෂත්වයකි.

විහාරයේ එතිහාසිකත්වය අනුව පරාකුමලාපු රජ ද්වෙස් සිට (ක්‍ර.ව.1412-1467) මහනුවර යුගය, බ්‍රිතාන්‍ය යුගය සහ රට පසු කාලීන අවධි දක්වාම වූ යුගයන් මෙම ස්ථානය සමග

සංප්‍ර සම්බන්ධකම් පවත්වා ඇති බව පෙනේ. විශේෂයෙන් රාජාධිරාජසිංහ රජු කළ (ක්‍රි.ව.1780-1800) හෝ ඊට ප්‍රථම මෙහි වූදු පිළිම ආදිය කරවන්නට ඇති බව ඒවායේ නිරමාණ ලක්ෂණ අනුව පැහැදිලි වේ. (Chutiwongs, 1996). විශේෂයෙන්ම යටත් විජ්‍ය සමයේ මෙහි තිබූ සම්බන්ධතාවය විභාරගෙය අහිමුබයෙහි දක්නට ලැබෙන වික්වෝරියා මහ රැඹිනගේ රුවෙන් සනාථ වේ. සත්‍ය ලෙසම මෙම සහසම්බන්ධතාවය එහි ඇති ගෙයලිය ගුණාග වලින් පවා අනාවරණය වේ. එසේම ලන්දේසි පිශාන් කැබලි මිනින් විභාර පොලෝ මස්තකයෙහි වන මොසැක් මෝස්තර වලින් (ක්‍රි.ව.1898 ?) විභාරස්ථානයෙහි විවිධ එතිභාසික යුග වලදී දක්වා සම්බන්ධතාවය තවදුරටත් තහවුරු කරයි. මේ සම්බන්ධව සේනත බණ්ඩාරණායක මහතා ද අදහස් පළ කර ඇත. (Bandaranayake, 1986). මෙහි ඉතිභාසය පිරික්සා බැලිමෙදී කිරීම් ශ්‍රී රාජසිංහ රජුගේ මෙන්ම රාජාධිරාජසිංහ රජුගේ අප්‍රමාණ දායකත්වය මෙම ස්ථානයට ලැබේ තිබෙන බව වෙතත්, සත්සතිගෙය, අනෙකුත් සාධක සහ ගොචිනැගිලිවල පුරාවිද්‍යාත්මක අයය පිරික්සිමෙන් සනාථ වේ. බෝධි වෘත්තය, සණ්යාරකුලීණ සහ විවිධ කාල පරාස නියෝජනය කරන කැටයම් සහ ලක්ෂණ වලින් ද මෙම ස්ථානය සමන්විතය.

විභාරගෙයි විතු.

ඉතාම අලංකාර ලෙස කුමවත්ව නිරමිත වැලි මළ කිපයක උසම මාලකයේ දක්ෂීණාරථව විභාරගෙය ස්ථානගත වී තිබේ. මෙය ඉතාම සින් ගන්නා සුදු, සරල නිමාවකින් යුක්ත වේ. වාමි කුල්‍යු කිපයකින් යුත් විවෘත මණ්ඩපයකින් ඇතුළු වූ පසු විභාරගෙය අහිමුබ බිත්තිය දක්නට ලැබේ. ඇතුළු මාලය සහ පිට මාලයකින් සමන්විත මෙය දොරටු කිහිපයකින් සමන්විත වේ. ඇතුළු අහිමුබයෙහි වන මකර තොරණ ඉතා සින් ගන්නා සුදුය. ඇතුළු ගැබෙහි දක්නට ලැබෙන සැතපෙන පිළිම වහන්සේ සහ හිටි වූදු පිළිම වහන්සේ එහි ඇති ගාමිකිර සුන්දරත්වය ත්‍රිමු කරයි. විනු පිළිම වහන්සේ එහි ඇති ගාමිකිර සුන්දරත්වය ත්‍රිමු කරයි. විනු බහුලව දක්නට ඇත්තේ ඇතුළු මාලයේ අභ්‍යන්තර හා පිට බිත්ති බහුලව දක්නට ඇත්තේ ඇතුළු මාලයේ අභ්‍යන්තර හා පිට බිත්ති වල ඉහළ ආශ්‍යයෙහින් සිවිලිමෙහින් ය. පිටමාලයේ පිට බිත්ති වල ඉහළ නිරුවෙහින් සිවිලිමෙහින් සිතුවම් ආවලියක් දක්නට ලැබේ.

සිතුවම් වල ගෙලිය හා නිර්මාණ ලක්ෂණ අනුවත් සෙසු ඉදිකිරීම් වල ලක්ෂණ සහ එතිහාසික සාධක සමගත් ගලපා බැලීමේ දී විහාරගෙයි විතු ගෙලින් හා අවධි කිහිපයක් දක්නට ලැබෙන බව පැහැදිලිය. (හෙට්ටිගේ, 1986).

1. ඇතුළු ගැබ පිටත බිත්ති තුනෙහි ඇති විතු
2. ඇතුළු ගැබ ඇතුළු බිත්ති තුනෙහි හා සිවිලිමෙහි ඇති විතු
3. පිට මාලයේ සිවිලිම සහ බිත්ති විතු

මෙම විශේෂ අවස්ථා ලෙස පූඩා දැක්විය හැකිය.

ඇතුළු ගැබ පිටත බිත්ති විතු

මෙම අතරින් පළමු වර්ගයට අයත් පරිග්‍රයෙහි ඇති විතු, විතු කළාව අධ්‍යයනය කිරීමේ දී විශේෂ වැදගත්කමකින් යුත්ත වේ. මෙහි විතු අවධිකරණය පිළිබඳව බණ්ඩාරනායක මහතාගේ අදහස වන්නේ මේවා ක්‍රි.ව. 1800, 1897 යන කාල වලට අයත් වන බවයි. (Bandaranayake, 1986). මේවායේ ජාතක කථා වලට ප්‍රධානත්වයක් දී තිබෙන අතරම කථා වස්තු හා සූචිත විවරණ දක්නට ලැබේ.

ඉසිජතනාරාමය - රෝහි විමාන වස්තුව (බටහිර බිත්තිය)

මහා ජනක ජාතකයේ කොටසක් (උතුර බිත්තිය)

ඉඩිපතනාරාමය - සැරුපුත් මූලළන් රහතන් වහන්සේලා (බටහිර බිත්තිය)

සෑවකී විමාන වස්තුව සට්‍රීස්තර ජායාරූපයක් (බටහිර ඩිජ්ඩිය)

කට්ටියාර රුහුකළයේ ගෙවෘතයක් (බටහිර ඩිජ්ඩිය)

සුවිශේෂත්වය.

මෙම සියලු විතු ප්‍රධාන ලෙස කැපී පෙනෙනුයේ මෙම ස්ථානයෙහි ඇති සිතුවම් වලින් පැරණිතම විතු මේවා වන බැවිනි. එසේම එකම වර්ණ රටාවක්, එකම රුප රටාවක් සහ එකම ගෙලිය ගුණාංගයන්ගෙන් යුත්ත වන බැවිනි. කාලානුරූපව ගත් කළ මේ සියලු විතු එකම කාලයකට අයත් වේ. මේවා බොහෝවිට 19 වන සියවස අග භාගයට තැකම් දක්වතැයි උපකල්පනය කළ හැකිය. (ක්‍ර.ව.1895-1897 ?). මෙම විතු වල දක්නට ලැබෙන්නේ උඩරටින් පහත රටට විතු සංකුමණය වීමෙදී පැවති අන්තර සම්ප්‍රදායක් ලෙසය. මෙය උඩරට සම්ප්‍රදායේ මූහුණුවර පමණක් ගෙන බිජිවන නවමු ආරක් ලෙස හැදින්වීම සාධාරණය. රුපමය ස්වභාවයන්ගේ දක්නට ලැබෙන විව්‍යාතාවයන් මෙන්ම වර්ණ රටාවල දක්වෙන වර්ණ ප්‍රශේද උත්පාදනය වීමේ ගෙලියන් රුප විෂයෙහි දක්නට ලැබෙන සවස්තරාත්මක භාවයන් ඊට කදිම නිදුසුන් සපයයි. (Gunasinghe, 1978). උඩරට භා පහතරට විතු වල සම්මිශ්‍රිත වර්ණ රටාව එනම් පසුබීමට රතු මෙන්ම කුලු වර්ණය භාවිතා කිරීම ආදියන් රුපවල දක්නට ලැබෙන ගෙලිගත භා ස්වභාවික අතර තත්වයන් දක්වා ලිය හැකිය. (Bandaranayake, 1986). එමෙන්ම දක්වා ලිය හැකිය, එනම් අදුර භා ආලේඛය මෙන්ම දුර භා පර්යාවලෝකන රීතිය, එනම් අදුර භා ආලේඛය මෙන්ම දුර භා පැහැදු අතර ඇති පරස්පරතාවයන් යම් ලෙසකින් දක්නට ලැබීම මෙන්ම ස්වභාවිකත්වය තුළ අන්තරශත ත්‍රිමාණ ලක්ෂණයන්ගේ මෙන්ම ස්වභාවිකත්වය තුළ අන්තරශත ත්‍රිමාණය වන මූල්කිරිල, කරුණු නම් දක්ෂීණ බද විහාරයන්හි නිරමාණය වන මූල්කිරිල, සමුද්‍ර වැනි විහාරවල විතුකරණයට මේවායේ යම් බද සමුද්‍ර වැනි විහාරයන්හි නිරමාණය වන මූල්කිරිල, සමානත්වයක් දක්නට ලැබීමයි. විශේෂයෙන්ම නිරමිත සමානත්වය දක්නට ලැබීමයි. විශේෂයෙන්ම නිරමිත වර්ණවලියේ ආවේණික සහ අනන්‍යමය ස්වරුපයන් දක්වා ලිය හැකිය. (Archer and Paranavitana, 1957). මහනුවර යුගයෙන් භැවිත පසු පය්චාත්කාලීන සාම්ප්‍රදායික රුපකරණයෙහි දක්නට ලැබෙන දිගැටි ගැඩියෙන් යුත් ගිරිරාංග දැක්වීමත් අධික සංයීරණත්වයෙන් හෙබි අලංකරණ සහ ඇශ්‍රම් ආයිත්තම ඇශ්‍රම් කුමවේදයන් සහාථ කරයි. සබරගමු භා දක්ෂීණබද සිතුවම් අනන්‍යතාවයන් සහාථ කරයි. (හෙට්ටිගේ, 1997). එහෙත් මහා නිමි ජාතකයේ විතු භා මහා (හෙට්ටිගේ, 1997). එහෙත් මහා නිමි ජාතකයේ විතු භා මහා ප්‍රානක ජාතකයේ ඇතැම් රුප අතර ද යම්බද වෙනස්කම් දක්නට ජාතක ජාතකයේ ඇතැම් රුප අතර ද යම්බද වෙනස්කම් දක්නට භැවිත ඇයේ, කන්, තාස, මූහුණු, බෙල්ල ආදියෙහි මෙම හැකිය. ඇයේ, කන්, තාස, මූහුණු, බෙල්ල ආදියෙහි මෙම බේත්ති විශේෂත්වයන් කැපී පෙනේ. සමස්ථයක් ලෙස මෙම බේත්ති විශේෂත්වයන් කැපී පෙනේ.

ත්‍රිත්වයෙහි විනුවල වර්ණ ගැනීමේ ආදිය සිදු එ තිබෙන බව සිරුවෙන් අධ්‍යයනය කරන කළේහි පෙනී යනු ඇත. සමහර තැනක දක්නට ලැබෙන නිල් වර්ණය මේ සඳහා නිදුසුන් සපයයි. මෙහි උතුරු බිත්තියේ තණ්හා, රති, රගා නිරූපිත ස්ථානය දැක්වීය හැකිය.

මහා ජනක රාත්‍රියේ කොටසක් (උතුරු බිත්තිය)

මේ රුප විෂයෙහි පැහැදිලි වන තවත් විශේෂත්වයක් වන්නේ යුරෝපීය විනුකරණයේ බලපෑම් හා විශේෂ ලක්ෂණ මෙම ප්‍රධාන සිතුවම් ආවලියේ කැපී පෙනෙන බවයි. සිවිලීමෙහි දක්නට ලැබෙන දිව්‍යමලෝක දරුණු වල මෙම රුපමය ගුණාංග දක්නට ලැබුණු ද යම් යම් ප්‍රතිසංස්කරණ වලින් සමන්වීත වන බව පෙනේ. (Chutiwongs, 1996). පසුකාලීනව අදින ලද විනු වල වර්ණ මේ ආගුමෙහි තැන තැන ගළේවා තිබෙන බවයි.

අභුල් ගැබ අභුල් බිත්ති විතු.

මෙම විතු අභුරෙහි දක්නට ලැබෙන විතු ගෙලිය අනුව ඉහත විතු වලට වඩා පශ්චාත් කාලීන ලක්ෂණ තිරුපණය කරන මැන යුගයක් පිළිබඳ කරයි. එහෙත් මෙහි ඉහතින් ඇති තිරු වල එන සූචිසි විවරණ අවස්ථා හා දකුණු පස බිත්තියේ විතු පසුකාලීන වරණ ගැන්වීම් වලින් යුක්තය. සෙසු විතු සමඟ විටෙක අභුල් මාලයේ පිට බිත්ති වල එතුවල කාලයට අයත් විය හැකිය. එසේම ප්‍රධාන සැතපෙන පිළිම වහන්සේ වටා ඇති රස් වලල්ල මෙම කාල පරාසය නියෝජනය කරතැයි සැක සහිතය.

අභුල්මාලයේ බුදු පිළිම වරණ ගැන්වීම් සහ රහතන් වහන්සේලාගේ රුප 1950 ගණන්වලට අයත් යැයි නිගමනය කළ හැකිය. (Chutiwongs, 1996). ඒවා ඉතාම පශ්චාත් කාලීන ස්වරුපයෙන් යුක්ත වනවා මෙන්ම එම කාල පරාසය නියෝජනය කරන වරණාවලියකට සම්පූර්ණ වන බැවිනි. නුතන ලක්ෂණ හා ගුණාංග මේ තුළ දක්නට ලැබේ. විහාරයේ පොරාණිකත්වයට මෙම විතු කොටස් අතිශය බාධා පමුණුවයි.

ඡාවක රුප

କିମାଲ୍‌ଯେ ଜିଲ୍ଲାର ହା ବିନ୍ଦୁକି ଲିଙ୍ଗ.

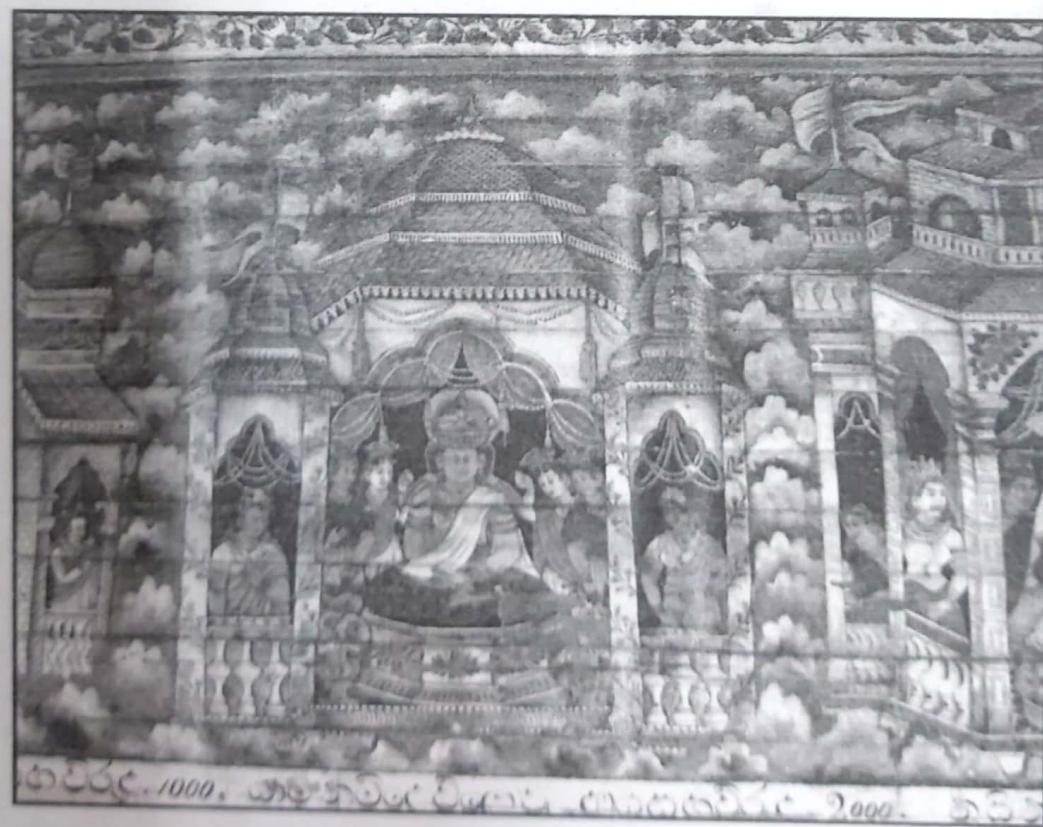
දිව්‍ය ලෝක ද්‍රාගන වලින් යුත්තෙයි. දෙව්වරු වැඩ සිටින ආකාරයන් විෂේෂු, ගණ, බුන්ම රුප ද මේ. මේ අමතරුව මල් මෝසේතර දුකීය හැකිය.

නිත්ති වල උම්මග්ග ජාතිකයේ දරුණා ගණනාවකින් සම්බන්ධ වී ඇත. වර්ණ රටාව, සංකළනය මෙන්ම වර්ණ පුරුණය හා දරුණා සංරචනය යන අංග වලින් නැවත ලක්ෂණ පෙනේ. විභාරය කිහිපවතාවක් ප්‍රතිසංස්කරණය වී ඇති බැවින් පසුකාලීන මේවා ඇද තිබේ. නිල් පැහැය බුදුලව යොදා ඇත. පිට මාලයේ පිට නිත්ති හා පුදක්ෂිණා පථයේ විනු හා මකර තොරණ තදාක්ෂිත විනු එක් යුගයක ගෙයෙහි ලක්ෂණ අනුව 20 වන සියවස ආරම්භය (1920 ?) පමණ නියෝජනය කරනැයි සිනිය භැංකිය.

නදකොල, වරණ ප්‍රහේද, නිල, දුමුරු වරණ බහුලය. මේවායේ තාක්ෂණය දුර්වලය. වරණ මගින් උදෑශපනය කිරීමට උත්සාහ ගත්තා සවිස්තර හාවය පැහැදිලිව කැඳී පෙනේ. වලාකුළ, වාස්තු විද්‍යාව, සංකීරණත්වය අතියිය ඉහළය. අහය, ගස්කොලන්, ගොඩනැගිලි, ගෙහ උපකරණ සියල්ල ස්වභාවී තත්ත්වයට මුළුවී ඇත. ගොඩනැගිල්ලේ අලංකාර රුප විලාසය මේ සඳහා නිදසුන් වේ. මේ අනුව කාලය අනුවත් මෙහෙලිය අනුවත් සඳහා නිදසුන් වේ. මේ අනුව කාලය අනුවත් මෙක් ස්ථානයේ යම් යම් සම්බන්ධතාවයන් ප්‍රතින් බව පෙනේ.

ඡුරි ප්‍රස්නය (පිටක මාලය ඇඹුල් බවහිර විත්තිය)

යාම නාම දෙවි ලොව (පිටක මාලය සිව්විලම විෂා)

ආක්‍රිත ගුන්ථ.

01. හෙට්ටිගේ, උදා (1986) අපාය සංකල්පය හා ශ්‍රී ලංකා විහාර විතු (අමුණ පර්යේෂණ නිබන්ධය) කැලණීය විශ්වවිද්‍යාලය, කැලණීය
02. හෙට්ටිගේ, උදා (1997) මහනුවර යුගයේ විතු හා එහි ප්‍රධාන සාම්ප්‍රදායික ලක්ෂණ, ද්‍රේගනපති උපාධි නිබන්ධනය, කැලණීය විශ්වවිද්‍යාලය.
03. හෙට්ටිගේ, උදා (2004) බෙඳුව විෂ්ණුන්ත කලාවේ සංරචන එය, විමල ප්‍රහාස, සිදේවි ප්‍රින්ටර්ස්, දෙහිවල
04. හෙට්ටිගේ, උදා (2005) ශ්‍රී ලාංකීය විහාර විතු කලාවේ අපාය සංකල්පය, කලා සාරාව, සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව, කොළඹ
05. හෙට්ටිගේ, උදා (2009) හිඳගල විතු, කොළඹ
06. හෙට්ටිගේ, උදා (2009) කලාව - ප්‍රථම භාගය, ගොඩිගේ ප්‍රකාශකයේ, කොළඹ
07. හෙට්ටිගේ, උදා (2009) ජාලෙන්නරුවේ විතු සහ සම්ප්‍රදාය, ප්‍රලතිසි ව්‍යාය, සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය, කොළඹ
08. බස්නායක, එච්.එ. සහ උදා හෙට්ටිගේ (2007) ජගන් තාල ප්‍රවේශය, ගොඩිගේ ප්‍රකාශකයේ, කොළඹ
09. Archer, W.G. and S. Paranavitana (1957) Ceylon, Paintings from Temple Shrine and Rock, UNESCO, World art series no.8, Paris
10. Bandaranayake, Senaka (1986) The Rock and wall Paintings of Sri Lanka, Colombo
11. Chutiwongs, Nandana, Leelananda Prematilake and Roland Silva (1996) Paintings - Madawela Gangaramaya, Central Cultural Fund, Colombo
12. Gunasinghe, Siri (1978) An Album of Buddhist Paintings from Sri Lanka (Kandy Period), Colombo